

i Stedet for at skulle gaa Omvejen gennem Hedeselskabet. Dette sidste vil bl. a. bevirke, at den Ordning, man nu er i Gang med, og som gaar ud paa saa vidt muligt at spænde Husmandsorganisationerne ud af det Arbejde, de tidligere har haft, muligvis bliver gennemført, og det vil ikke være til Gavn for Plantningsagen. Det vil ogsaa medvirke til, at det vil blive vanskeligt at gennemføre, at Bevillingen, saaledes som Kommissionen med Tilslutning fra alle Sider ansøgte om, bliver en anslaaet Bevilling. Hedeselskabet er jo ikke saa populært her inde paa Rigsdagen, og i det Øjeblik det forlanger en Forhøjelse af denne Bevilling, vil dette Ønske sikkert vække saa stærk Modstand, at det ikke kan gennemføres. Hvis derimod Bevillingen sorterede direkte under Landbrugsministeriet og de almindelige Landbrugsorganisationer skulde søge direkte om Andel, er jeg tilbøjelig til at tro, at der vilde være mere Lydhørhed overfor dette Ønske. Jeg vil slutte denne Del af min Tale med at anmode den højtærede Minister om endnu en Gang at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse og undersøge, om der ikke var Mulighed for, at denne Bevilling kom paa den Plads, hvor hele Kommissionen har foreslaaet, den skulde være.

Jeg vil derefter fremsætte nogle Bemærkninger i Anledning af den sidste Del af det Foredrag, Landbrugsministeren holdt her i Tinget den 8. November. Det forekommer mig, at Slutningen af dette Foredrag vidnede om, at den højtærede Minister gennem en Række Aar ikke har haft synderlig Føling med det danske Landbrug. Det var en af de sædvanlige Taler, der er holdt Landet over, og hvori man har søgt at gøre gældende, at hele den Vanskelighed, hvori vort økonomiske Liv befinder sig, i Grunden kun skyldes Arbejdernes Uforstand, skyldes dette, at Arbejderne ikke vil arbejde mere end de 8 Timer, holder fast paa deres Overenskomster og ikke vil gaa under de Lønninger, der er fastsat der; i samme Øjeblik de vilde gøre det, vilde det lykkes at komme ud af Uføret.

Den højtærede Minister mente, at hvis Arbejderne vilde gøre det samme som Landbrugerne, vilde det ret hurtigt lykkes at komme ud af Krisen. Den højtærede Minister mente, at Landbrugerne ikke nøjedes med at arbejde 8 Timer, nej, de stod op Kl. 4 om Morgenen og blev ved, saa længe Solen var paa Himmelen. Der var en Tid, da de gjorde det, det var den Gang, da Ministeren og jeg var Dreng

paa Landet. Da stod man op ved den Tid om Morgenen og fortsatte til den Tid om Aftenen. Og det er disse Tider, der stadig staar for den højtærede Minister, han kan ikke komme bort fra dem, han mindes endnu, at han som Dreng maatte op med Lærken og ud i Marken, og han tror, at akkurat det samme gælder nu. Men det er slet ikke Tilfældet. Efterhaanden som Arbejdstiden blev forkortet i Industrien, blev den ogsaa forkortet i Landbruget. Der er ikke længere Tale om, at man staar op Kl. 4 og fortsætter, til Solen er gaaet ned; i de allerfleste Tilfælde staar man op Kl. 6 om Sommeren og Kl. 7 eller 7½ om Vinteren, og man fortsætter ikke længere, til Solen gaar ned, man holder op Kl. 6 eller 7. Der er ganske vist Tider, hvor man arbejder længere, men til Gengæld er der andre Tider, hvor man arbejder kortere, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den samlede effektive Arbejdstid i Landbruget ikke vilde gaa ud over de 8 Timer.

Den højtærede Minister kan ikke glemme sin Drengetid, han tror, det er akkurat ligesaadan nu; men jeg forsikrer, at dersom han vil rejse derud, vil han se, at det passer. . . . (Landbrugsministeren [Madsen-Mygdal]: Jeg bor jo paa Landet!). . . Men den højtærede Landbrugsminister siger jo ogsaa, at medens vi ligger i Sengen, gaar de andre og arbejder. Den højtærede Minister ligger i Sengen og drømmer, men han ved, at det passer ikke, det, han er kommet med her. I Almindelighed arbejdes der ikke længere paa Landet. Men selv om det var saadan, hvad vilde den højtærede Landbrugsminister saa opnaa. Lad os sætte, at han fik sin Krig igennem og kunde overbevise den danske Arbejder om: Nu skal I arbejde 9 Timer, saa skal I se, det bliver godt, men den sidste Time skal selvfølgelig være gratis, ellers bliver det ikke rigtig til noget; nu skal I arbejde 9—10 Timer om Dagen, saa er vi sikre paa, at den danske Industri kan konkurrere. Ja, hvis der ikke skal arbejdes gratis i den niende Time, saa er det ganske meningsløst; saa vil Industrien selv betakke sig for den niende Time, for i den niende Time vil der ikke blive arbejdet saa meget som i hver enkelt af de 8 Timer. Hvis der skal være Mening i Galskaben, skal de 8 Timer være lønnede, men den ene være gratis. Men vil det saa bevirke, at den danske Industri faar bedre Vilkaar? Nej saamænd vil det ej! Hvis man gjorde det i Almindelighed, vilde den højtærede Ministers Meningsfæller i Sverige, Norge, Tyskland og England, hvor 8 Timers Arbejdsdagen er gennemført, selvfølgelig sige til